

kamur jih hočejo baje Rusi zvažit, pa je še 520 klm. Če že znašajo japonske izgube samo v zadnjih 13. bitkah čez 80 tisoč mož na suhem, koliko jih bo padlo predno bodo prekoračili to 520 klm. dolgo pot.

Port Artur.

Japoncem se pred Port Arturjem zelo slabo godi. Po dolgotrajnem obleganju se jim je posrečilo dobiti samo edno utrdbo na Volčji gori, ki stoji bolj zase od drugih trdnjav. Poročilo, da nastopi premirje v napadih na Port Artur, je bila le japonska zvijača. Rusi Japoncem seveda tega niso verjeli in so vse nove napade na Port Artur zopet odbili.

Z vsi močjo so napadli Japonci trdnjavo dne 3. t. m. Japonci so prodirali po dolini med Divizijsko in Dolgo goro. To dolino so že Rusi pred dvema tednoma podkopali in položili mine. Vrhu min so pa nametali kamenje in vse pokrili s prstjo. Ko so po noči straže javile, da so Japonci pričeli z napadom in da prodirajo tam, kjer so položili mine, niso Rusi nič streljali. Vse je molčalo. Ko so Japonci došli na podloženo polje, so Rusi električnim potom užgali mine. Učinek je bil grozovit. Japonske puške in na kosce raztrgani človeški udje so kupoma ležali na polju. Japonske izgube se niso moge dognati, ker nobeden padlih ni ostal cel, marveč je bil raztrgan na drobne kosce.

V Dalni leži 15.000 bolnih japonskih vojakov. Celo mesto je izpremenjeno v veliko bolnišnico. Kar ni ranjenih, pa s oboleli na živčni bolezni »beri-beri«.

Na morju.

Nek norveški parnik, ki je došel iz Vladivostoka, poroča, da so tam vse ladje nepoškodovane. Samo jedna ima male poškodbe, katere bodo pa kmalu popravljene.

Prvi del baltiskega brodovja je odplul dne 11. t. m. v Vzhodno Azijo. Kdaj da odpluje drugi del, katerega se oborožujejo, se ne ve. Upamo, da se bo tudi na morju za Ruse na boljše obrnilo, ko dojde to brodovje v Tiho morje.

Dopisi.

Iz Slov. Bistrice. (Volilna krivica.) Občina Gornja Loznica šteje čez 500 prebivalcev in 111 volilcev za IV. kurijo. Po § 7. volilne postave bi torej moralo biti volišče v tej občini. A paragraf je paragraf, če ga postaviš prav ali narobe. Tako si je mislil komisar pri c. kr. okrajnem glavarstvu. Odredil je torej volitev za Gornjo in Spodnjo Loznico v občinski pisarni Spodnje Loznice. Ta občina ima 241 duš in 41 volilcev, od katerih je precejšnje stevilo giftnih krotarjev. Zdaj pa je vsled pritožbe vendar le za volišče za Gornjo in Spodnjo Loznico odločena šola pri Sv. Venčesu. Dne 20. septembra, to je kvaterni torek, volite torej, vi kmetje, svojega kmečkega tovariša za poslanca. Zapišite na svojo glasovnico: Thaler Franc, kmet v Št. Ilju v Slov. goricih. To glasovnico oddajte zavito volilni komisiji, legitimacijo pa hranite za ožjo volitev na dan 23. septembra, to je na kvaterni petek. Torej vsi Slovenci iz Gornje in Spodnje Loznice na boj za slovenskega kmeta v šoli pri Sv. Venčesu!

Iz Št. Andraža nad Polzelo. (Naše razmere.) Še ni čisto sedem let od tega, ko smo v našem prijaznem in tistem kotu na južni strani Olske gore živeli prav mirno in srečno. Deželna vlada nas je združila v lastno občino, tako da je sedaj cerkvena občina tudi krajevna. Postavili smo si lepo, novo šolo, dobili po skrbi dobrega našega gospoda župnika tako olepšano hišo božjo, kakoršne nimajo ravno povsodi. Med nami ni bilo prepira in sovraštva, sodišče v Šostanju je imelo z nami tedaj kaj malo opraviti. V občinski odbor smo si volili poštene naše kmete, ki so vestno skrbeli za korist naše občine, kajti drago novo šolo je naša mala občina popolnoma plačala že tedaj, ko so bili župan še Zagorčnikov oče. Obilne

ceste so se popravljale, kolikor je bilo mogoče, napravilo se je tudi nekaj novih mostov in brvi. Občinski reveži so nam tedaj napravljali mnogo stroškov. Treba je bilo vzdrževati kar po dva naenkrat v hiralnici v Vojniku, a koliko je bilo pa še takih, da jih je bilo treba v denarjih podpirati doma itd. Kljub temu so znašale naše občinske doklade potem ko smo poplačali šolo po 21, 22, k večjemu po 23 %! Naša občina je imela skoro najnižje doklade v celim okraju in je bila daleč na okoli na dobrem glasu zavoljo reda, miru in sloge med prebivalci. Občinske volitve so se vršile prav mirno. Dostikrat je bilo treba posebej nagovarjati občane, naj bi vendar prišli k volitvi vsaj v tolikem številu, da bo mogoče izvoliti občinski odbor. Volil se je navadno le z malimi spremembami prejšni odbor. Saj so se volili možje, kateri so imeli spoštovanje in zaupanje cele fare. Da so bili občani z občinskim gospodarstvom zadovoljni, je pač resnica, zakaj drugače bi se bili pač občinski volitev udeležili v večjem številu in si izvolili druge možje, ne pa, da bi jih dohajalo k volitvam komaj toliko, da je bilo sploh mogoče voliti.

Ta ljubi mir in ta sloga, oboje je trajalo do tistega časa, ko se je nenavadno močno pričelo mokraško gibanje v Savinski dolini, in to gibanje je poginilo svoje valove v naš tih Št. Andraž. Našli so se podpihovci, ki so hujskali naše ljudi zoper »gospodov«, zoper premožnejše občane. Delile so se v veliki meri zloglasne »Luči«, to je bil nek umazan spis, poln sovraštva do duhovnikov in do cerkve. In res, hujškačem se je posrečilo, da so razburili naše poštene in mirne občane tako, da so posebno revnejši izmed njih, zapeljani po krivih prerokih, začeli pisano gledati vsakega, kateremu se je boljše godilo kakor njim. Po celi občini je nekako vrel, skajen je bil poprejšni blaženi mir. To zmešnjavo si je vedel v svoj prid obrniti mož, na katerega se je pri prejšnjih volitvah čisto pozabilo. Ta mož se je bil pred kakimi dvajsetimi leti naselil tukaj v Št. Andražu. Začetkom se je bavil s čevljarstvom in z obdelovanjem svojega malega posestva, pozneje si je vedel pridobiti tudi krčmarsko obrt ter jel prirejati nedeljske pleske, da bi si privabil več pivcev. To je bilo mnogim po volji. S početka so močno zahajali v njegovo krčmo, premoženje je močno rastlo vedno bolj, tako da je lahko kmalu zagnal sila in kopita v kot in se jel pečati z raznimi drugimi barantijami. Prikupoval je zemljišča kos za kosom. Kmalu je viselo mnogo posestnikov ob njegovi blagajni, skratka, postal je v malih letih najpremožnejši mož cele fare. Jasno, da to, kar se je v tej novi krčmi godilo leto za letom, ni moglo biti povsod novemu občinskemu odboru. No, mož je to tudi sam uvidel, zato je komaj čakal prilike, da bi se znebil tistih, ki so mu bili nadležni. Ko je torej mokraško gibanje razburilo duhove tukaj v Št. Andražu, mislil si je mož: voda je kalna, če si jo napeljem na svoj mlin, bodo sedanji občinski veljaki na suhem in jaz bom prost vsakega nadlegovanja!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mladeniški shod v Slov. Bistrici. V nedeljo, dne 18. septem. 1904 bode mladeniški shod v Slov. Bistrici za okraj Slov. Bistrica. Ob 10. uri bode pri sv. Jožefu cerkveno opravilo samo za mladeniče, po cerkveni slavnosti se koraka v mesto, kjer se takoj vrši veliko zborovanje mladeničev! Mladeniči na noge! Udeležba mora biti sijajna in obilna! Na shodu naj ne manjka noben mladenič našega okraja!

Mladeniški shod na Ljubnem. Ker

se je shod na Rečici zadnjo nedeljo tako dobro obnesel, priredi kat. polit. društvo za gornjegrajski okraj dne 18. t. mes. tudi na Ljubnem mladeniški shod za moške in mladeniče. Na svidenje v obilnem številu!

Volilni shodi. Katol. politično društvo »Pozor« v Ptuj priredi v nedeljo, dne 18. sept. t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. Finžgerja pri Sv. Lovrencu na Drav. polju volilni shod za občine župnije Sv. Lovrenc, Cirkovca, Gora, Majšperg, Stoperca, Hajdin, Sv. Trojica. Na obilno udeležbo vabi odbor. — Volilni shod priredi ptujsko kat. politič. društvo »Pozor« dne 18. septembra na Zavrchu po večernicah v gostilniških prostorih g. Markoviča. Priglasenih je več govornikov. — Volilni shod priredi »Slovensko društvo« v nedeljo, dne 18. kimovca 1904 ob 3. uri pop. na Jedl. opeku na Pesnici v gostilni g. Mihe Hlade p. d. Suska. Volilci, udeležite se shoda v velikem številu! — Kandidat Fr. Thaler bo imel v nedeljo, dne 18. t. mes. v naslednjih krajih volilne shode: V Poljčanah po rani masi, v Laporju ob 2. uri popol. in v Slov. Bistrici v Posojilnici ob 3. uri popoldne. Volilci, pridite! — V Središču priredi v nedeljo društvo »Sloga« po večernicah volilni shod v šolskih prostorih. Govorita gg. dr. Jurtela in Iv. Kočevar.

Kaj naj zapiše slovenski volilec na volilni listek? Volilci v okrajih Radgona, Cmurek, Ivnik, Arvež, Marnberg, Maribor, Slov. Bistrica zapišejo na glasovnico ali volilni listek: **Franc Thaler, posestnik v Št. Ilju pri Mariboru;** volilci v okrajih: Celje, Vransko, Gornjigrad, Laško, Šostanj, Konjice, Slovenjgradec zapišejo na volilni listek: **Ferdo Roš, župan v Trbovljah;** volilci v okrajih: Ptuj, Ormož, Št. Lenart, Rogatec, Šmarje, Brežice, Kozje, Sevnica, Ljutomer, Gornja Radgona napišejo na volilni listek: **dr. Miroslav Ploj, državni poslanec itd. na Dunaju.** Vsak volilni listek mora biti natanko tako izpolnjen, kakor smo tukaj povedali. Volilci, pazite!

»Štajerčeve« laži. Umazani »Štajerci« vedno vpije: »Kmet naj voli kmeta!« V mariborskem okraju pa, kjer so Slovenci postavili za kandidata odločno narodnega kmeta Thalerja iz Št. Ilja, priporoča nemškutarski »Štajerci« volitev nemškega kandidata meščana in trgovca Stigerja iz Slovenske Bistrice. Seveda, ako bi bil Thaler nemškutarski kandidat, potem bi ga »Štajerci« gotovo priporočali. Nadalje blati »Štajerci« v svojem zadnjem umazanem lističu na najnesramnejši način našega vrliga kandidata dvornega svetnika dr. Miroslava Ploja ter ga imenuje kandidata »klerikalcev«, dočim slavi »nemca« Wratschkota kot kandidata »naprednih« Slovencev. To je velika laž, kajti g. dr. Ploj je kandidat vseh Slovencev ptujsko-brežiškega okraja, dočim je orahovski Wratschko kandidat Nemecev in »Štajerčinih« nemškutarjev.

Volilci na noge! Iz ptujskega okraja se nam piše, da se v nekaterih volilnih občinah glede volilcev prav nič ne stori in se nihče ne gane. Opozorjamo nujno naše somišljenike, da skličejo v vseh posameznih občinah, kjer se to še ni zgodilo, volilne shode in da potrebno ukrepejo, da bode vdeležba pri volitvah polnoštevilna. Mi moramo ne samo zmagati, ampak mi moramo sijajno zmagati.

»Štajerček« agitira v zadnjem listu za svojega priljubljenega Wratschkota. »Štajerci« piše: Vračko, (čeravno se sam vedno podpiše: Wratschko) Piše, da pride Wratschko vsak dan v dotiko s kmeti in delavci in da ve za njih težnje. Še bolj so mu pa anane težnje njegovih prijateljev meščanov, s katerimi pogosto pije bratovščino. Ali ni najboljši dokaz o nezmožnosti tega moža, da je nezadovoljen z njim celi okraj katerega on zastopa